Lieta Nr. C31 4106 14

AIZMUGURISKS SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Jelgavā, 2015.gada 23.aprīlī

Jelgavas tiesa
šādā sastāvā: tiesnese J. Mauliņa
ar tiesas sēžu sekretāri D.Kalniņu,
piedaloties prasītāja pārstāvei zvērinātai advokātei Ilzei Jankevičai

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu AS „DnB banka" prasībā pret /pers. D/ par parāda piedziņu.

Aprakstošā daļa

2014. gada 25.augustā tiesā saņemts prasītāja AS „DnB banka" prasības pieteikums pret atbildētāju /pers. D/ par parāda piedziņu, kurā lūdz piedzīt no atbildētāja par labu prasītājam kopējo parādu 126 266,02 EUR, ko veido neatmaksātā kredīta summa 99 213,80 EUR apmērā, nesamaksātie procenti par kredīta summas izmantošanu no 20.03.2009. līdz 15.05.2014. 17 048,32 EUR apmērā, līgumsods 9 921,38 EUR apmērā, parāds par nekustama īpašuma apdrošināšanu 82,52 EUR, kā arī visus tiesāšanās izdevumus; atzīt prasītājam tiesības par laiku līdz pilnīgai sprieduma izpildei saņemt 6% gadā no nesamaksātās kredīta summas 99 213,80 EUR.

Prasības pieteikums motivēts ar to, ka saskaņā ar 2008.gada 27.februāra Kredīta līgumu Nr.894/8H37 (turpmāk tekstā - Kredīta līgums) /pers. D/, AS „DNB banka", pirms nosaukuma maiņas AS „DnB NORD Banka" aizdeva naudas līdzekļus 100 000 EUR, par kredīta summas izmantošanu tika noteikti procenti 5,197% gadā , kas maksājami katra mēneša 20.datumā. Par kredīta summas atmaksas sākuma datumu tika noteikts 2008.gada 20.maijs, bet par kredīta summas atmaksas beigu datumu tika pielīgts 2028.gada 26.februāris.

Prasītājs norāda, ka no Kredīta līguma izrietošo saistību izpildei puses 2008.gada 27.februārī noslēdza Ķīlas līgumu Nr.894/8H37-1 (turpmāk tekstā - Ķīlas līgums), atbildētājs par labu prasītājam ieķīlāja nekustamo īpašumu - dzīvokļa īpašumu Nr.21, kas atrodas /adrese/, kadastra Nr./numurs A/, nekustamā īpašuma hipotēka tika nostiprināta attiecīgā zemesgrāmatas nodalījumā.

Prasītājs paskaidro, ka tas savas saistības izpildījis un izsniedzis kredītu, bet atbildētājs kopš 2009.gada 20.marta nepilda Kredīta līgumā noteiktās saistības, neveic maksājumus saskaņā ar Kredīta līgumu un maksājumu grafiku. Tā kā maksājumu kavējums pārsniedza 60 dienas, prasītājs izmantoja Kredīta līguma II daļas 10.5.punktā pielīgtās tiesības un 2014.gada 27.maijā ierakstītā vēstulē nosūtīja atbildētājam brīdinājumu un aicināja /pers. D/ labprātīgi 30 dienu laikā no tā saņemšanas samaksāt visu kredīta pamatsummu, procentus par aizdevuma izmantošanu un līgumsodu.

Norāda, ka līdz prasības pieteikuma sastādīšanas brīdim no Kredīta līguma izrietošās saistības atbildētājs nav izpildījis. 2014.gada 16.maijā parāds kopā ir 126 266,02 EUR, kas sastāv no neatmaksātās kredīta summas 99 213,80 EUR, nesamaksātiem procentiem par kredīta summas izmantošanu no 20.03.2009. līdz 15.05.2014. 17 048,32 EUR, līgumsoda par noteikto maksājumu termiņa nokavējumu no 20.03.2009. līdz 15.05.2014., kas nepārsniedz 10% no nesamaksātā kredīta summas, 9 921,38 EUR, parāda par nekustama īpašuma apdrošināšanu 82,52 EUR.

Norāda, ka saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.1.punktu kredītņēmējam visā Kredīta līguma darbības laikā jānodrošina nepārtraukta ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšana, apdrošināšanas summu, sabiedrību un noteikumus iepriekš saskaņojot ar banku. Savukārt saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.3.punktu banka var pēc saviem ieskatiem, bet par kredītņēmēja līdzekļiem, veikt nepieciešamās darbības, lai nodrošinātu nepārtrauktu ieķīlātā nekustamā īpašuma apdrošināšanu, ja kredītņēmējs Kredīta līgumā noteiktajā termiņā nav iesniedzis bankai Kredīta līguma noteikumiem atbilstošu apdrošināšanas polisi un/vai dokumentu par apdrošināšanas prēmijas samaksu. Tā kā atbildētājs iepriekš minētos Kredīta līguma nosacījumus neizpildīja, tad prasītājs veica nekustamā īpašuma apdrošināšanu par 82,52 EUR, kas arī ir daļa no /pers. D/ parāda prasītājam.

Paskaidro, ka strīda risināšanai pirms vēršanās tiesā nav tikusi izmantota meditācija.

Prasība pamatota ar Civillikuma 1587., 1651.pantu, 1652.panta 3.punktu, 1716., 1717., 1720., 1722., 1753., 1756.pantu, 1759.panta 1.punktu, 1765., 1934., 1943., 1945.pantu.

Atbildētājs /pers.D/tiesā rakstveida paskaidrojumus nav iesniedzis.

Tiesas sēdē nav ieradies atbildētājs /pers. D/, kuram par lietas izskatīšanas laiku un vietu paziņots – nosūtīta pavēste uz atbildētāja deklarēto dzīvesvietu, ko apliecina ieraksts lietas uzziņas lapā (lietas 2.lapa) un ziņas no Tiesu informācijas sistēmas. Atbildētājam sūtītā pavēste saņemtas atpakaļ Jelgavas tiesā ar norādi, ka „nebija mājās, atstāts aicinājums", „beidzies glabāšanas laiks" (lietas 61.-63.lapa). Tiesa atzīst, ka atbildētājs aicināts uz tiesas sēdi atbilstoši Civilprocesa likuma 56. un 56.[1] panta prasībām.

Atbildētāja iesniegumi nav saņemti, lūgumi nav pieteikti, iebildumi pret prasību nav celti, tiesai nav zināmi viņa neierašanās attaisnojoši iemesli, prasība nav apstrīdēta.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 156.pantu tiesa nolēma skatīt lietu bez atbildētāja /pers. D/ klātbūtnes, jo nesaskatīja citus, Civilprocesa likuma 209. un 210.pantā norādītos, lietas izskatīšanas atlikšanas pamatus.

Tiesas sēdē prasītāja pārstāve zvērināta advokāte Ilze Jankeviča prasību uzturēja pilnā apmērā. Paskaidroja kā norādīts prasības pieteikumā.

Norādīja, ka prasība tiek uzturēta uz prasības pieteikumā norādītajiem pamatiem. Paskaidroja, ka banka nav aprēķinājusi ne procentus, ne līgumsodu par laiku pēc brīdinājuma nosūtīšanas. Uzskata, ka šajā lietā strīdīgu prasījumu nav. Pārstāve norādīja, ka atbildētājam brīdinājumu nosūtīja 2014.gada 27.maijā, tad arī atkāpās no līguma, pamats, lai prasītājs atkāptos no līguma bija atbildētāja kavētās saistības no 2009.gada 20.marta.

Motīvu daļa

Novērtējot lietā esošos rakstveida pierādījumus, uzklausot prasītāja pārstāves paskaidrojumus tiesas sēdē, tiesa uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnīgi tā, kā to tiesas sēdē uzturēja prasītāja pārstāve.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 208.[1] panta pirmo daļu aizmugurisks ir spriedums, pirmās instances tiesa taisa lietā, kurā atbildētājs nav sniedzis paskaidrojumus par prasību un nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot neierašanās iemeslus.

Novērtējot lietas materiālus tiesa atzīst, ka aizmuguriska sprieduma taisīšana ir pamatota, jo atbildētājs /pers. D/ nav sniedzis paskaidrojumus par prasību, nav ieradies pēc tiesas aicinājuma, nepaziņojot rakstiskus neierašanās iemeslus. Lietā esošie rakstveida pierādījumi un prasītāja pārstāves paskaidrojumi tiesas sēdē atzīstami par pietiekamiem strīda izšķiršanai.

2011.gada 4.novembra Uzņēmumu reģistra lēmums apliecina, ka AS „DnB NORD Banka" mainīts nosaukums, tās turpmākais nosaukums AS „DNB banka" (lietas 44.-46.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1587.pantu tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējiem pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Civillikuma 1590.pantu katrai pusei ir pret otru prasības tiesība par līguma izpildīšanu.

2008.gada 27.februārī starp AS „DnB NORD Banka" un /pers. D/ noslēgts Kredīta līgums Nr.894/8H37, saskaņā ar kuru banka izsniegusi atbildētājam aizdevumu 100 000 EUR apmērā nekustama īpašuma iegādei – dzīvokļa īpašuma iegādei (lietas 10.-13.lapa). Līgumā noteikti procenti par kredīta izmantošanu 5,197% gadā, kuru likmi banka maina ik pēc katriem 5 gadiem. Kredīta atmaksas beigu datums noteikts 2028.gada 26.februāris. Kredīta atmaksa noteikta pēc anuitātes metodes atbilstoši atmaksas grafikam (lietas 19.-23.lapa).

No pušu 2008.gada 27.februārī noslēgtā Ķīlas līguma Nr.894/8H37-1 (lietas 14.lapa) redzams, ka ķīlas devējs /pers. D/ ieķīlājis AS „DnB NORD Banka" nekustamo īpašumu dzīvokļa īpašumu Nr.21, /adrese/, Rīgā visu atbildētāja saistību nodrošināšanai pēc 2008.gada 27.februārī starp AS „DnB NORD Banka" un /pers. D/ noslēgts Kredīta līgums Nr.894/8H37. No Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas zemesgrāmatu nodaļas izdrukas (lietas 15.-18.lapa) redzams, ka atbildētājam /pers. D/ piederošam dzīvoklim /adrese/, Rīgā nostiprināta hipotēka par labu AS „DnB NORD Banka" 100 000 EUR (70 280,40 LVL) apmērā, pamatojoties uz 2008.gada 27.februāra Kredīta līgumu Nr.894/8H37, 2008.gada 27.februāra Ķīlas līgumu Nr.894/8H37-1.

Lietā nav strīda par to, ka atbildētājs /pers. D/ prasītāja izsniegto aizdevumu ir saņēmis, ko apliecina arī maksājuma uzdevumu kredīta pārskaitījumam kopijas (lietas 26., 27.lapa).

Saskaņā ar Civillikuma 1934.pantu, ar aizdevuma līgumu jāsaprot zināma daudzuma atvietojamu lietu nodošana īpašumā, ar pienākumu atdot saņemto tādā pašā daudzumā un tādas pašas šķiras un labuma lietās.

Kredītiestāžu likuma 1.panta 5.punktā noteikts, ka kredīts ir atlīdzības darījums, kurā banka uz rakstveida līguma pamata nodod klientam naudu, un kurš uzliek klientam pienākumu noteiktā laikā un kārtībā atdot bankai naudu.

Tiesa uzskata, ka minētais aizdevuma līgums noslēgts atbilstoši Civillikuma prasībām, jo notikusi vienošanās par līguma galvenajām sastāvdaļām, atbildētājs /pers. D/ bez ierunām parakstījis līgumu, atbildētājs ir saņēmis aizdoto naudu līgumā noteiktajā kārtībā, līgums nav apstrīdēts, līdz ar to ir saistošs līgumslēdzējpusēm.

Tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi tam, ka atbildētājs būtu veicis regulārus aizdevuma atmaksas maksājumus, ka būtu parādu atdevis pilnībā, kas saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Kredīta līgums Nr.894/8H37 II daļas 10.5.punktā noteiktas prasītāja tiesības vienpusēji atkāpties no līguma un prasīt no atbildētāja pilnīgu līguma saistību pirmstermiņa izpildi, ja atbildētājs ilgāk kā 30 dienas neveic vai neveic pilnā apmērā maksājumus saskaņā ar grafiku.

2014.gada 27.maijā prasītāja pārstāvis nosūtījis atbildētājam brīdinājumu, kurā aicina /pers. D/ labprātīgi 30 dienu laikā no brīdinājuma saņemšanas samaksāt prasītājam kopējo parādu uz 16.05.2014. 126 266,02 EUR, ko veido kredīta pamatsumma 99 213,80 EUR, procenti par kredīta līdzekļu izmantošanu 17 048,32 EUR, līgumsods par kredīta pamatsummas atmaksas un kredīta lietošanas procentu samaksas nokavējumu 9 921,38 EUR apmērā, parāds par nekustama īpašuma apdrošināšanu 82,52 EUR. Izskaidrots, ka parāda nesamaksāšanas gadījumā, banka bez brīdinājuma vērsīsies tiesā ar prasības pieteikumu par parāda piedziņu, kā rezultātā tiks veikta parāda uz prasības celšanas brīdi piedziņa, tai skaitā arī realizēta ķīla (lietas 24., 25.lapa).

Aizdevuma līgums ir reāllīgums un līguma noslēgšanas būtiska sastāvdaļa ir naudas vai atvietojamas lietas nodošana īpašumā aizņēmējam. Savukārt aizņēmējam rodas pienākums atdot aizdevumu.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tiesa ņem vērā judikatūru. Tiesa pievienojas Augstākās tiesas Senāta 12.03.2013. lietā Nr. SKC-108/2013 paustajam viedoklim, ka tiesa ir tiesīga izvērtēt ikvienu līguma noteikumu, lai pārliecinātos, vai tas atbilst labticīguma prasībām.

Nav šaubu, ka Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 1.panta 3.punkta izpratnē atbildētājs ir patērētājs.

Saskaņā ar šā likuma 6.panta trešās daļas 8.punktu ražotājam, pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam ir aizliegts vienpusēji atkāpties no līguma, izņemot šajā tiesību normā paredzētos gadījumus. Savukārt atbilstoši Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8[1].panta pirmās daļas 3.punktam kredīta devējam nav tiesību pieprasīt patērētājam, kas nav pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu, izsniegtā kredīta pirmstermiņa atmaksu.

Tiesai nav pamata uzskatīt pušu minētos pielīgtos līguma nosacījumus par netaisnīgiem Patērētāju tiesību aizsardzības likuma izpratnē. Turklāt ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 8.[1] pants pieļauj iespēju kredīta devējam pieprasīt kredīta pirmstermiņa atmaksu, ja notiek kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk kā par 60 dienām vai biežāk kā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām.

Tiesas ieskatā, aizliegums vienpusēji atkāpties no līguma pastāv tad, ja pretējā puse (patērētājs) nepārkāpj līguma noteikumus. Ņemot vērā, ka atbildētājs ir pieļāvis maksājumu kavējumu ilgāk kā par 60 dienām (lietas 7.-9., 28., 29., 30.-31., 32.-34.lapa), banka ir izmantojusi savas pielīgtās tiesības un ar 2014.gada 27.maija brīdinājumu ir paziņojusi /pers. D/ par Kredīta līguma Nr.894/8H37 vienpusēju izbeigšanu, pieprasot izpildīt saistības

pilnā apmērā (lietas 24., 25.lapa).

Ņemot vērā faktu, ka nav iegūti pierādījumi par to, ka atbildētājs būtu iebildis līguma noteikumiem (Civillikuma 1431.pants), nav pamata atzīt, ka pušu starpā būtu bijis strīds līguma noteikumu apspriešanā un līdz ar ko atbildētājam būtu liegtas tiesības ietekmēt līguma noteikumus. Turklāt, kā secināms no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešās daļas, ne katrs neapspriests līguma noteikums ir atzīstams par netaisnīgu. Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta trešās daļas 4. punkta par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas uzliek patērētājam, kurš neizpilda vai nepienācīgi izpilda līgumsaistības, neproporcionāli lielu līgumsodu vai citu kompensāciju par līgumsaistību neizpildi vai nepienācīgu izpildi salīdzinājumā ar līgumsaistību neizpildīšanas vai nepienācīgas izpildīšanas radīto zaudējumu vai ņemot vērā citus apstākļus. Tādējādi, tiesai nav pamata atzīt līguma noteikumus par netaisnīgiem attiecībā pret atbildētāju no Patērētāju tiesību aizsardzības regulējuma viedokļa.

Tiesa jau iepriekš spriedumā konstatēja, ka pušu noslēgtais Kredīta līgums ir atbilstošs Civillikumam, tāpēc saistoši līgumslēdzējiem.

Novērtējot minēto, tiesa atzīst, ka iestājies parādnieka nokavējums un prasītājam ir tiesības saskaņā ar augstāk minētajiem Kredīta līguma nosacījumiem vienpusēji atkāpties no līguma un pieprasīt neatmaksāto aizdevuma pamatsummu, aizdevuma lietošanas procentus, līgumsodu un maksu par apdrošināšanu.

Tiesā nav saņemti pierādījumi, ka atbildētājs samaksājis prasītāja norādīto parādu.

Saskaņā ar Civillikuma 1943.pantu, aizņēmējam jāatdod tāda pati summa vai tāds pats daudzums, kādu viņš saņēmis.

Tiesas sēdē netika iegūti pierādījumi tam, ka atbildētājs prasītāja pārstāvja norādīto pamatparādu būtu apmaksājis. Līdz ar to tiesai nav pamata apšaubīt parāda apmēru, jo saskaņā ar Civillikuma 1838.pantu samaksas pierādīšanas pienākums gulstas uz parādnieku. Tiesa atzīst, ka prasītājs ir pierādījis atbildētāja pamatparādu jeb aizdevuma pamatsummu 99 213,80 EUR apmērā (Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa), kas piedzenams no atbildētāja par labu prasītājam.

Kredīta līguma I daļas 3.punktā ir noteikta aizdevuma procentu likme, savukārt Kredīta līguma II daļas 4.1.punktā ir noteikts, ka kredītņēmējs bankai atmaksā kredītu un procentus saskaņā ar Grafiku, ko banka sastāda, atbilstoši līguma I daļas noteikumiem, ņemot vērā to, ka pirmais procentu samaksas maksājums veicams tuvākajā līguma I daļā noteiktajā Grafika maksājuma datumā pēc kredīta (pirmās tā daļas) izsniegšanas (lietas 10.-11.lapa).

Saskaņā ar Kredīta līguma II daļas noteikumu 10.1.punktu, ja kredītņēmējs neveic kādu no maksājumiem saskaņā ar Grafiku, kredītņēmējs maksā bankai līgumsodu 0,3% apmērā no nokavētā maksājuma summas par katru nokavēto dienu. Pats prasītājs norādījis, ka tas nepiemēro un nelūdz piedzīt no atbildētāja Kredīta līguma 10.4.punktā noteikto līgumsodu 10% apmērā, ko tiesai nav pamata apšaubīt.

Saskaņā ar Civillikuma 1946. pantu, procenti par aizdevumiem dodami tikai tad, ja tie bijuši tieši norunāti vai ja parādnieks pielaidis nokavējumu.

Civillikuma 1753.pants nosaka, ka ar procentiem jāsaprot tā atlīdzība, kas dodama par kādas naudas summas vai citu atvietojamu lietu (844.p.) lietošanas atvēlējumu vai kavējumu, samērā ar viņu daudzumu un lietošanas ilgumu.

Saskaņā ar Civillikuma 1716.pantu, līgumsods ir pametums, ko kāda persona uzņemas ciest sakarā ar savu saistību tajā gadījumā, ja viņa šo saistību neizpildītu vai neizpildītu pienācīgi.

Saskaņā ar Civillikuma 1717.pantu, līgumsodu var pievienot katram līgumam, un to var noteikt nevien naudā, bet arī citās vērtībās. Līgumsoda apmēru noteic līdzēji, un tas nav aprobežots ar zaudējumu lielumu, kādi paredzami no līguma neizpildīšanas.

Civillikuma 1720.pants nosaka, ka kreditors var prasīt kā līgumsodu, tā arī līguma izpildīšanu, ja līgumsods bijis norunāts ne tik daudz par neizpildīšanu vispār, kā par neizpildīšanu īstā laikā.

Saskaņā ar Civillikuma 1721.pantu, ja kāds izpilda tikai daļu no savas saistības, tad tomēr viņam jāsamaksā viss līgumsods, bet ne tikai samērīga daļa.

Civillikuma izpratnē līgumsods ir saistību tiesību pastiprinājums saistības neizpildīšanas vai pienācīgas neizpildīšanas gadījumā, kas pastiprina konkrētas personas saistību vai nodrošina saistību izpildi un pastāv kā civiltiesisks sods.

Līgumsodam ir sodīšanas un zaudējumu atlīdzināšanas funkcija. Tiesiskajās attiecībās, sakarā ar sodoša rakstura tiesisko līdzekļu piemērošanu, par vispārēju principu tiesībās ir atzīstams soda samērīguma princips.

Tiesa atzīst, ka jāņem vērā tiesu prakse, kas satur norādi, ka līgumsods nevar kļūt par nepamatotas iedzīvošanās iespēju sakarā ar cita subjekta kļūdām, neizdarību vai pat apzinātu pārkāpumu.

Ar lietā esošo parāda aprēķiniem (lietas 7.-9., 28., 29., 30.-31., 32.-34.lapa) (Civilprocesa likuma 96.panta piektā daļa) pierādīts, ka nesamaksātie procenti no 2009.gada 20.marta līdz 2014.gada 15.maijam ir 17 048,32 EUR, bet līgumsods no 2009.gada 20.marta līdz 2014.gada 15.maijam aprēķināts 51 333,51 EUR, kas, atbilstoši Civillikuma 1716.panta trešās daļas prasībām samazināts līdz 9 921,38 EUR.

Jau iepriekš spriedumā tiesa norādīja, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 5.panta sesto daļu, piemērojot tiesību normas, tā ņem vērā judikatūru.

Kā norādīts Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 30.janvāra spriedumā lietā Nr. SKC – 644/2013 ar atkāpšanos no līguma vairs nepastāv līgumisks (juridisks) pamats piemērot bijušā līguma noteikumus par līgumiskajiem procentiem un līgumsodu. Prasītājam bez šaubām ir tiesības saņemt kredīta nedzēsto pamatsummu, kā arī procentus un līgumsodu, kas uzkrājušies līdz līguma izbeigšanas brīdim, un tā kā tas ir kapitāls, kas atrodas pie citas personas – tad no līguma izbeigšanas brīža arī likumiskos procentus saskaņā ar Civillikuma 1753.pantu likumisks (likumā noteikts). Līgumsods šādā situācijā Civillikumā nav noteikts.

Ar šo spriedumu Senāts atkāpjas no judikatūras un izdara precizējumu, ka līgumiskie procenti un līgumsods gadījumos, kad līdzējs tiesīgi atkāpjas no līguma, ir atlīdzināmi līdz brīdim, kad līgums beidz pastāvēt.

Saskaņā ar Civillikuma 1811.pantu katra saistības tiesība izbeidzas pati no sevis, kad izpildīta tai atbilstošā parādnieka saistība, t.i. nolīdzinot parādu. Ja saistības tiesības priekšmets ir nauda, tad saistību izpilda ar samaksu.

Tiesai nav pamata apšaubīt, ka prasītājs atbilstoši judikatūrai aprēķinājis un pieprasījis prasības summu pēc 2008.gada 27.februārī starp AS „DnB NORD Banka" un /pers. D/ noslēgtā Kredīta līguma Nr.894/8H37.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6. panta vienpadsmitās daļas noteikumiem, tiesa izvērtē līguma noteikumus un strīda atrisināšanai attiecībā uz patērētāju nepiemēro līgumā ietvertos netaisnīgos noteikumus. Saskaņā ar minētā panta trešās daļas 1. punkta noteikumiem līguma noteikums, kuru līgumslēdzējas puses savstarpēji nav apspriedušas, ir netaisnīgs, ja tas pretēji labticīguma prasībām rada būtisku neatbilstību līgumā noteiktajās līgumslēdzēju pušu tiesībās un pienākumos par sliktu patērētājam. Par netaisnīgiem līguma noteikumiem uzskatāmi noteikumi, kas ir pretrunā ar šā likuma 5. pantu.

Saskaņā ar Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 5. panta otrās daļas 5. punkta noteikumiem līguma noteikumi ir pretrunā ar līgumslēdzēju pušu

tiesiskās vienlīdzības principu, ja tie patērētāju nostāda neizdevīgā stāvoklī un ir pretrunā ar labticīguma prasībām.

Tiesai nav pamata atzīt, ka būtu pārkāptas atbildētāja, kā patērētāja, tiesības.

Pie apstākļiem, kad atbildētājs nav izteicis nekādus pamatotus un pierādītus iebildumus prasītājam vai arī tiesai Kredīta līgumu apspriešanas sakarā, tiesai nav pamata uzskatīt, ka pusēm par to pastāvētu domstarpības. Turklāt, kā secināms no Patērētāju tiesību aizsardzības likuma 6.panta trešā daļas, un kā tas spriedumā norādīts iepriekš, ne katrs neapspriests līguma noteikums ir atzīstams par netaisnīgu.

Tiesa uzskata, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenamais līgumsods 9 921,38 EUR apmērā vērtējams kā samērīgs un taisnīgs arī Patērētāju tiesību aizsardzības likuma kontekstā, ņemot vērā nokavētā perioda ilgumu un pamatparāda apmēru, līgumsoda funkcijas, kā arī to, ka pienākums maksāt līgumsodu iestājas atbildētāja līguma saistību nepildīšanas rezultātā nav pretrunā labas ticības principam.

Prasītājs līdz piedzīt no atbildētāja neapmaksāto maksu par nekustama īpašuma apdrošināšanas apmaksu par laiku no 2011.gada 28.marta līdz 2012.gada 4.aprīlim 82,52 EUR apmērā (lietas 8., 36., 37., 38., 39.lapa). Tiesa atzīst, ka prasītājam saskaņā ar Kredīta līguma II daļas 7.1. un 7.3.punktu ir tiesības saņemt no atbildētāja iepriekš minēto maksu par nekustama īpašuma apdrošināšanu uz 2014.gada 16.maiju 82,52 EUR.

Novērtējusi lietas materiālus, tiesa uzskata, ka iegūti pietiekoši pierādījumi tam, ka atbildētājs nav samaksājis kredīta summu uz 2014.gada 16.maiju 99 213,80 EUR, līgumiskos procentus no 2009.gada 20.marta līdz 2014.gada 15.maijam 17 048,32 EUR, līgumsodu uz 2014.gada 16.maiju 9 921,38 EUR, apdrošināšanas samaksu 82,52 EUR, kas piedzenama no atbildētāja par labu prasītājam.

Civilprocesa likuma 195. pants nosaka, ka, taisot spriedumu par naudas piedziņu, tiesa rezolutīvajā daļā norāda prasījuma veidu un piedzenamo summu, atsevišķi uzrādot galveno parādu un procentus, laiku, par kādu procenti piespriesti, kā arī prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt procentus, minot arī to apmēru.

Pamatojoties uz minēto, tiesa atzīst, ka nosakāmas prasītāja tiesības saņemt 6% (likumiskos procentus) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās, kredīta summas 99 213,80 EUR.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 41.panta pirmo daļu pusei, kuras labā taisīts spriedums, tiesa piespriež no otras puses visus tās samaksātos tiesas izdevumus.

Prasītājs, iesniedzot prasību, samaksājis valsts nodevu 2 767,22 EUR (lietas 5.lapa), maksāti ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 5,94 EUR (lietas 6., 65.lapa). Tiesa atzīst, ka minētie izdevumi piedzenami no atbildētāja par labu prasītāja.

Tiesa atzīst, ka no atbildētāja par labu valstij piedzenami ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 1,57 EUR apmērā, kas ir starpība starp lietā aprēķinātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 7,51 EUR un prasītāja samaksātajiem ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 5,94 EUR (lietas 2.lapa).

Tiesa atzīst, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājam nosakāms 7 dienu termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Ievērojot minēto un pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8. un 97. pantu, tiesa

nosprieda

prasību apmierināt pilnīgi.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu AS „DNB banka", vienotais reģistrācijas Nr. 40003024725, kredīta summu uz 2014.gada 16.maiju 99 213,80 EUR, nesamaksātos procentus no 2009.gada 20.marta līdz 2014.gada 15.maijam 17 048,32 EUR, līgumsodu uz 2014.gada 16.maiju 9 921,38 EUR, apdrošināšanas samaksu uz 2014.gada 16.maiju 82,52 EUR un tiesas izdevumus 2 773,16 EUR.

Piedzīt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, par labu valstij ar lietas izskatīšanu saistītos uzdevumus 1,57 EUR, kuru iemaksa jāveic: ekonomiskās klasifikācijas kods - 21499, saņēmējs Tiesu administrācija, Mūkusalas iela 41b, Rīga, NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ. Nr. 90001672316, saņēmēja iestāde Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konts LV51TREL2190458019000.

Noteikt tiesības AS „DNB banka" par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) saņemt no /pers. D/, personas kods /personas kods/, likumiskos 6 % (sešus procentus) gadā no piespriestās, bet nepiedzītās, kredīta summas 99 213,80 EUR.

Noteikt termiņu /pers. D/ labprātīgai sprieduma izpildei 7 (septiņu) dienu laikā no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Pilna spieduma sastādīšanas datums – 2015.gada 7.maijs.

Prasītājs spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Zemgales apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Atbildētājs 20 dienu laikā no aizmuguriska sprieduma nosūtīšanas dienas ir tiesīgs iesniegt Jelgavas tiesā pieteikumu par tiesvedības atjaunošanu un lietas izskatīšanu no jauna.

Tiesnese J.Mauliņa